Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

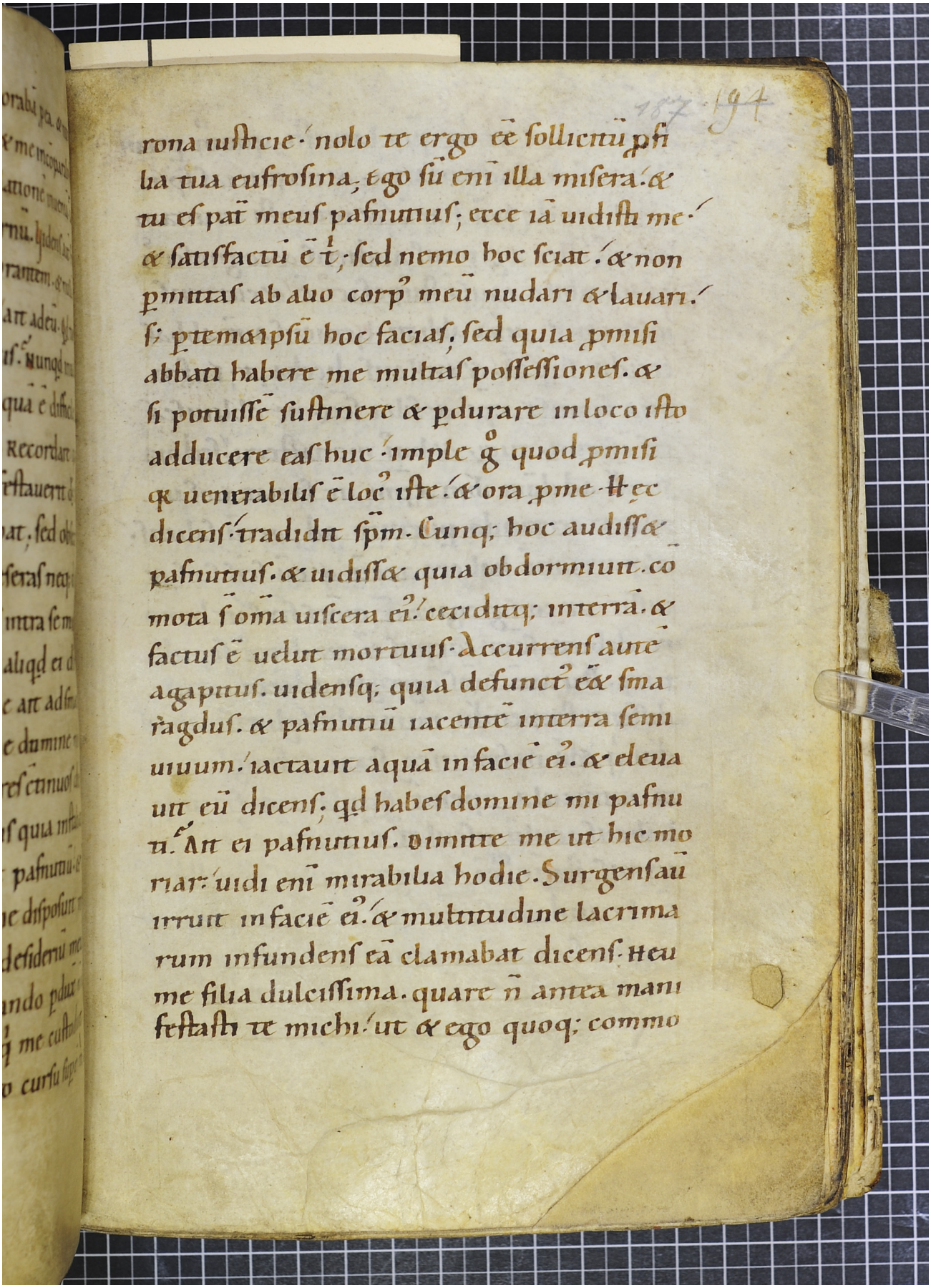

rona iustitie. nolo te ergo te sollicitu pfi
lia tua eufrosina, ego sū enī illa misera. &
tu es pat meus pafnutius; ecce iā uidisti me.
& satisfactū ē t; sed nemo hoc sciat. & non
pmittas ab alio corp meū nudari & lauari.
si; ptemaipsū hoc facias, sed quia pmisi
abbati habere me multas possessiones. &
si potuisse sustinere & pdurare in loco isto
adducere eas huc. imple g quod pmisi
qr uenerabilis ē loc iste. & ora pme. Hec
dicens. tradidit spm. Cunq; hoc audisset
pafnutius. & uidisset quia obdormiuit. co
mota soma uiscera ei. ceciditq; in terra. &
factus ē uelut mortuus. Accurrens autē
agapitus. uidensq; quia defunct ē & sma
ragdus. & pafnutiū iacentē in terra semi
uiuum. iactauit aquā in facie ei. & eleua
uit eū dicens; qd habes domine mi pafnu
ti. At ei pafnutius. Dimitte me ut hic mo
riar. uidi enī mirabilia hodie. Surgens au
irruit in facie ei. & multitudine lacrima
rum infundens eā clamabat dicens. Heu
me filia dulcissima. quare ñ antea mani
festasti te michi. ut & ego quoq; commo